

og gjorde Gjerningen, de holdt det jo dog ud; havde man da ikke gjort bedre i, der at ansætte dem, som vare tilfredse med en mindre Løn, og med hvis Gjerning man var tilfreds, end at beholde dem, der ikke kunde holde Klimaet ud? Deri ligger Hovedfeilen, at man i en lang Række af Aar har troet det nødvendigt at lønne Folk, som ikke gjorde Gjerningen, for til en meget lav Priis, ja altså lav Priis at have Folk, som gjorde Gjerningen for dem, og at man ikke har vendt det om og sagt: lad dem gaae, der kræve en saa høj Priis og dog ikke kunne gjøre Gjerningen, og giv dem, som vil le og kunne gjøre Gjerningen, en passende Løn. Det er netop det, vi gaae løs paa ved de Gageringer, vi her ville give; vi ville have Folk, som ville være tilfredse med denne Gagering, under den Forudsætning, at de blive der paa Stedet og gjøre Gjerningen. Det er den Maade, hvorpaa vi ville faae den bedste Bestyrelse i Vestindien. Dersom man havde anseet det fornødent, foreløbig i Overgangstilstanden at begjære et Supplement til det, man siden vilde fastsætte som det endelige, havde man givet Begjæringen den Form, havde man forud sagt os: her ere de Gager, som ansees for passende, og som skulle træde i Kraft, saasnart vi faae Forholdene endelig ordnede, men vi behøve — og det fordrer vi, at I give os i Tillid til vor Indsigt, Dygtighed og gode Villie i Bestyrelsen — for en kortere Tid en 10,000 a 12,000 Rbd. til i Aarets Løb, for at kunne gaae Overgangsperioden igennem, saa vilde man begribe, hvad det vilde sige og saa vilde man give det som et enkelt Tilsvotum; men man kaster det ikke ud i Tidens Længde, som vil blive Grundlaget for Gagerementet. Thi det maae vi ikke skjule for os selv, at de Gageringer, vi her bevilge, ville blive gjorte til Grundlaget for Gagerementet; og naar vi nu spørge, hvorledes de ville blive gjorte til Grundlaget, bliver det langt snarere saaledes, at man stiger op fra dem og forlanger mere, end at man gaaer under dem og forlanger mindre; paa dette Sidste have vi endnu aldrig seet Exempel.

Hvad den ene Deel, Militairbudgettet angaaer, ere vi, som den ærede Ordfører sagde, blevne enige med Finantsministerens Repræ-

sentant om at give en Forøgelse, men til den Enighed er idetmindste jeg for min Part ingenlunde kommen, fordi jeg troer, at den er nødvendig for at holde den militaire Styrke i Vestindien paa den Fod, den bør være, men fordi jeg erkjender, at det er umuligt, ja yderst vanskeligt at ramme det rigtige Forhold nu, og at man ikke skal skabe Forlegenheder ved at nægte en saadan Pengesum; men jeg bliver ved den Paastand, at den militaire Organisation i Vestindien, naar den bliver sat paa den rette Fod, maa kunne indskrænke sig indenfor den Sums Grændser, som først af Udvalget var foreslaet. Hovedfeilen ved den hele militaire Organisation er, at man vedbliver at opretholde et Colonialbesætningsystem, istedetfor at betragte den militaire Besætning paa de vestindiske Der som en virkelig Afdeling af den danske Hær. Saalænge man ikke gjør dette, vil man aldrig i det Dieblis, hvor Coloniens Styrke skal udvise en større Kraft, have den saa brugbar, som den bør være, — jeg siger, saalænge man ikke gjør det, saalænge man ikke i den Henseende følger andre Magters Exempel, der have betydelige Colonier og maae opretholde en Troppemagt der, men gjøre deres coloniale Tropper til bestemte Dele af deres hele Hærvæsen, som verke i Indlandet og Colonierne, saalænge faaer man ikke en Besætning i Vestindien, som til den Tid, hvor dens Tjeneste kræves, er meget brugbar, og som ikke koster urimelige Penge; thi med den længere Væren i Vestindien indtræde de vestindiske Fornødenheder og den vestindiske Ladhed som en Følge af Klimaet, men disse vestindiske Fornødenheder ville vi ikke kunne fyldestgjøre i Tidens Længde, og een af de climatiske Følger, Ladheden, kan aldeles ikke bruges i de militaire Forhold. Vi maae nemlig, for at vi for en nogenlunde Priis kunne komme til at have en militair Besætning i Vestindien, som til enhver Tid kan fyldestgjøre Fordringerne, ordne den saaledes, at den paa det Nøieste hænger sammen med vor egen Hær her i Landet, gaaer ud af den og igjen vender tilbage i den efter visse Aars Forløb; denne Væren og eensartede Organisation kan ene blive Grundlaget for den hensigtsmæssige Ordning af dette Forhold.

David: Jeg skal ikke gaae ind paa den